

הָרֵאשׁוֹן וְהַשֵּׁנִי וְהַשְּׁלִישִׁי
שֶׁבִּקְדָּשׁ, מִמָּאִין וּמִמָּוֶה
הָרְבִיעִי, פֶּסֶל
מִמָּוֶה. וְהַחֲמִישִׁי, נֶגֶד
בְּנִיד הַקֹּדֶשׁ:

ו א ב מ"ד מהלכות
 חסידות מנחת הלכה יא:
 ז א ב מ"ד מהלכות ערכין
 ב הלכה ב סוג כסוד קלוד:
 ד מ"ד מהלכות
 חסידות מנחת הלכה יא:
 ח א ב מ"ד מהלכות
 מכירה הלכה א סוג עשין
 ט טו ט"ז סיון רמח
 סעף יג:
 י א ב מ"ד מהלכות
 חסידות מנחת הלכה יב:
 י ז ח י ב מ"ד מהלכות
 הלכה יג:

יִיחֹזֵק עַל־אִסּוּר אֲתָנָן
מִפְּרֵעַ. הוֹאִיל וּבִשְׁעָה בִּיאָה
לְדִין הַטֵּלָה קִים וְכִיוֹן שֶׁהוּא
אֵל עֲלִיָּה עַל שֹׁכֵר אֲרוֹנוֹ טֵלָה כֹּל
יִיכָא לְדִאִמֵּיהּ חֲטִיל עֲלִיָּה אֲחֵנָּה
בְּשִׁמְלֵחָא כֹּל וְאֲחֵר כִּין נָתַן
לָהּ טֵלָה אִיכָא לְמִימָר כִּין דְּלֵא
וְהָדוּ בְּשַׁעַת בִּיאָה לֹא מִיִּסְתָּר
וּמִמְתָּה צִלְמָנָה הוּא [תְּמִידָה]

וּדְס צִיָּה. וְאִי מִיִּצְטָרִיךְ
יִיד קָנִי מַעֲבָשׁוֹ. הֲלֹכַךְ
שְׂרָמָה הוּא וּמִנָּה לְאֶקְרִיבָה
בִּינָה לְאֶמֶר לֹא לֹא לִיִּקֵּי לִיךְ
שֶׁעַם צִיָּה אֶלְעֶרֶךְ
הֶקְרִיבָם דְּמוּת אֶס דְּקָמָה
הֶקְרִיבָם דְּסִדָּא אֶתְנָן הוּא
קִמְעִיל. אִמִּירְתוֹ. אֲנִי
מִסְפִּירָתוֹ הֶדְיוֹט. וְלֹא מִנִּי
מִסְפִּירָתוֹ אֲנִי מִסְפִּירָתוֹ לְהִיטָר

שם: בקנין ממזם של הדייט
ד"ר נדרים כט: כדמזכ
יקרא (כו) ואם כי יקדים
[וג'] (דברים כג) מולא
ופתח שמדור [וג'] [רשבים
יב קלנ: אבל הקדרישתו
וא דהא איתיה בשעת
יחא: [אמנא לחול עליה
ימנא למפענ בשעת הקדשה
ולא חיל עליה חזשה מניה
הא

תלמידים] [תמורה שם ע"פ שמ"ק
י"ג ש' גליון]. דרבי א'עזר
והיה קא מיבטיא ליה.
ו' פשיטא ליה לרבי אלעזר
וקריבוטין אין הקדישוטא לא
לגלגל הקריבוטין פשיטא ליה
וקדישוטו מספקא ל' מיקון.
במלך זה. הואיל דיהביה
שעת ביאה חיל עליה אמתן
יד [וועג"ג דלא בא ליה עד
ז' חדש הוי אסור]. מלך
ז' חדש דהערב גזר רב

ותנה צעלמה הוא ואין אמן
ולא המיחיד בשעת ביאה.
דמעות משיבה. [דמעות
יון קונות וא"כ לא קראמו
שעת ביאה דנשלמה אם
ומעות קונות הביאה כמו
יעות]. וולא קניא לה בשעת
ביאה ולא חילי עליה חסור
[מתן] ע"פ שמ"ק. **הא קניא**
לידה. להאיל וקאי בנזרה
וינא ליה בשעת ביאה מיד
קרי ליה ואח"כ
ויד פשוט דלסור.

שפוט יקרי. [במשפון]. עד
 רם פלוינ. [קאלטל] לך כן
 כן. ואי לא שפליה
 תאננדר. הלכך כי ממו ולא
 דיב לה וזוי אינלא מילתא
 דדידה הואי בשע' ביאה
 מימיה אס"כ הוא דהא לא הוי
 ידה עד דמטי יום פלוינ
 לאלפסויען לאסור דאסור
 [תמרה שם].

אָרַם דאָסר דִּי לַחֲיוּ גביר. כלומר לא תקני עד שעת ציהא, והלךך לא
 קיין פשיטא דליחיו מופר, מאסר שגלה בדעתו שגלה תקנה עד שעת
 ציהא. ומשום אָתָנן נמי ליכא, דהא אָמַר לֵה 'אי לִרְכִּיכָה לִיךְ קני מעבִּשְׁיוֹ:
 אִלּוּ דִּלְמָא הִשְׁתָּא מִיָּדָא קִמִּי בְּעִינִיהּ. ואע"פ שָׁאִין אָתָנן קל על
 המוקדשין, דקתיב 'לְכָל נָדָר' פֿרט
 לְנָדָר', שָׁמָּה הִכָּא מֵאסֵר דאִתִּיב
 בְּשַׁעַת צִיָּהָה קל איסור אָתָנן לְמַסְרֵה
 מִשְׁעָה דִּיהִיב לֵה, וְאִלּוּ לֵה הִיָּה קִדְּשׁ:
וְהָא מִחֲסָרָא מִשְׁיָבִיד. פירוש, וְאִפְּלִי
 לְכַפִּי יוֹסֵפֶן דִּלְמָר ^(ד) דְּבִר תוֹרָה
 מעוט קונות, הִכָּא גַבִּי אָתָנן לֵה קני,
 פֿינן שֶׁהִפְקִיעוּ חֲכָמִים דִּלְיִין קִנְיִית
 מעוט קונה וְאִזְקִימוּהָ אִמְשִׁיכָה, אַם
 מִמֶּנָּה הִפְקִיעוּ וְאִין בִּלָּן אָתָנן כֻּלָּל. וְלֵא
 דְּמִי לֵהִיא דְּפָרֶק הִזְבֵּי (ב"מ דף מה.)
 יִתְּנָהּ לְסִיעוּן מַעֲלִי, שְׁקִנְיִית הִפְסֵף
 מוֹעִיל, דִּכְיוֹן דְּמַעֲל מִן הַתּוֹרָה מִי
 יִפְסִיעַ הַמַּעֲלִיָּה מִמַּעוֹת הַקִּדְּשׁ:

שָׁמְעוּן בֶּן לֵקִישׁ מִשֵּׁי, דְּחָמֵר
לְעִמְתָּךְ בְּמִשְׁכָּה הָא לְעוֹדֵד פּוֹרְבִים
סָף. דְּחִילו לְרֵבִי יוֹחָן אֵית לִיה לְעוֹדֵד
בְּצִיס בְּמִשְׁכָּה. וּמִשּׁוּם דְּרַב חֲסִידָא
ת לִיה פֶּרֶק הַזֶּה (ב"מ דף מו:) קְרָבִי
וְגוֹן, דְּהִדֵּר מִשֵּׁי שְׁנֵינִיא אֲחֵרִינָא דְלִרְבִּי
יוֹחָן לֹא תַּחֲשִׁי:

סְרוּיָהוּ בְּטֹלָה זֶה, הֵא דְקָא
מִרְדָּה וְהָ דְלָא קָא בְּתַרְדָּה. וְיָל
יִסְחָא לִיה לְאֻרְקָמָה בְּטֹלָה סָסִם, חֲפִילו
זִי בְּתַרְדָּה עִם טֹלָאִים חֲתָרִים שְׁלו,
וְיָסְחָא חֲפִילו יָכוֹל לְדוֹחָתָה לְטֹלָה מִן
זִי, חֲפִילו דְּכִי אִין שֵׁם חֲסָנָן קָל,
יִסְחָא לְמִאָן דָּאִית לִיה בְּרִידָה, חֲלָא עַל
הַמְצֻרָר בְּשַׁעַת בִּיחָאֵל:

פִּיגֵט בְּקוֹנְטֵרס, שָׁמָּה יִמְאֹר
וְרִבְצָא וְאֶכְלוּ וְאָמְי פּוֹרַע, אֲלֵמָּה כִּי
בְּעִיט הֶסֶם. וְקָטָה, מִי הֶזְקִיפוּ לָשׁוֹט
הַ"ה יֵה לֹּ לְפִגֵּט שְׁמַחֲכִיל שְׁבִיעִית
שְׁבִיעִית, דְּלֵמָּה אֲחֵר הַבְּעִיור אֵייר,
אֵי גַמִּי אֲפִילוּ קוֹדֵם הַבְּעִיור, וְטַעַמָּה
קָטָה, בְּסִמּוֹן דְּמִסְכָּה בְּחֻנֵּי הַמִּסְכָּה
וְזוּעָד לֹּ פֻעַל הַבֵּית לְפִי שְׁסֻמָּה עֲלֵיו,
דְּבִי רִבִּי יִנְאִי מִהַשָּׂא, וְכִי פִרְעֵי לְהוּ
מִנְּהָ אֲפִילוּ עָשָׂה לֹּ אֶפְסוּיִקִי וְזוּמַד
אֲלֵה עַל נְכֹסִי, וְכִשְׁתֵּן לֹּ טֵלָה זֶה
מִבֵּית אֲפִילוּ מִאֲחֵן עַל דְּבִי רִבִּי יִנְאִי,
כֵּלֵל, וְהַ"ה לְדְבִי רִבִּי יִנְאִי אֶף עַל גַּב
מִשְׁפַּעֲדָה. לְכֹה מֵרָחֵל לְרִבִּי יִסָּק

עָלָיו לְפָרֹעַ אַחֵר שֶׁאֵלָנוּ הַאִסְּרוּ
חֹזֵב מִפִּירוֹת שְׂבִיעִית. וְהִשְׁתָּא אֲפִילוּ
דְּמֵי פִירוֹת שְׂבִיעִית כְּכִי הֵאָּ גְּוֹנָה
וְיֵי, מֵאֲשֶׁר שָׁן לִזְמָן הַפִּירוֹת מִצִּית
(1) דְּדִקְרִיבָה לְאִקְסִיפִיָּה קָמִי לִיָּה דִּינֵר
גְּבִיָּה' דְּקֶאֱמֵר, לְשִׁיעֲבֹד הַדִּינֵר קֹנָה
נָו לְפִועֲלֵיו הוּי לִיָּה מֵה שֶׁקֹּנָה בְּנִכְסֵי
שִׁינָן הַדְּמִים לְמִנְיָן לְפִלוֹת הַשִּׁיעֲבֹד
וְהַמְּקִיפֹ, וְהִיא חֹמֶר רַבִּי יִנְאִי לְגַמֵּי
זֶה הוּי פְּחֻמֵי הַמְּקִיפֹ, וְהִכִּי לֹא גִמֵּר
לְהֵם לְעִנְיָם, סוֹבֵר עָפָה זֶה הַמְּחַרֵּךְ
וְאֲפִילוּ שִׁיעֲבֹד. אִי גִמֵּי הִיָּה טוֹעָה
וְהִיא יָהָ פְּטוּר מִמֶּךָ וְאִי טוֹנָן לָךְ
ז"ל דף ע"ב. אֵין לוֹ וְאִי טוֹנָן לָךְ, אֵין
יָק אֲדַעֲפִיָּה הִשְׁתָּא מֵהִיָּה, כִּי הִכִּי
אֲבָל חֲנוּנִי שֶׁאֵין מְקִיפֹ מֵאִי, מוֹתֵר
רַבָּא כו' קֹנָה מִדִּין עֲרֵב, וְכִשְׁהוּ
תולדה

בִּינוֹן דְּהַדָּר אֲמַר לָהּ יֵאָדָם מִלֵּךְ לִי
 קִנְיִי מִשְׁכָּנִי הָיָא לָהּ מִתְּנָת חָסֵד כִּי
 שְׁתַּלְתִּים וְשִׁקְרִיבִים: בִּינוֹן דְּאֲמַר מִר.
 וְהוֹסֵפֵת¹⁸ דְּקִדּוּשֵׁין בִּפְס"ק (דף כח):
 בְּשִׁטָּה זָה. כָּל כְּמֵה דְּיִזְבִּיעַ לָהּ הָיָא אֲסֵנָן,
 דְּמִהֲשֵׁפֵת קִנְיָמִים: בְּשִׁטָּה חֲתָם. כִּי יִזְבִּיעַ
 לָהּ לְאִסָּר וְזֵמַן לֹא אֲסֵנָן הוּא, דְּהִשְׁפֵּת
 הוּא דְקִנְיָנִי לִיה: גוֹי לֹא צָר מְשִׁיכָה,
 דְּכִי כְּמִצָּא מְשִׁיכָה בְּיִשְׂרָאֵל כְּמִצָּא אִלּוּ
 קִנְיָנָה מִיָּד עֲמִיקָא¹⁹: הָא קִנְיָנִי לִיָּה
 מִהֲשֵׁפֵת קוֹדֵם בִּיָּה, וְיִזְבִּיעַ קָרִי לִיה
 צָא עֲלֶיהָ וְאִסָּר כֶּךָ נִמֵּן לָהּ: וְאִי יָא,
 שְׁמָעִית בְּיוֹם פְּלוּנִי בְּאַתְנָנִי. הִלְכָךְ צָא
 עֲלֶיהָ וְאִסָּר כֶּךָ נִמֵּן לָהּ הוּא, וּמִיָּה
 הוֹאִיל וּמִשְׁעֵת בִּיָּה שְׁוִיָּה אֶפְסוּמִיקִי
 וְעַמֵּד בְּצִינְרָה חִייל עֲלִיהָ אֲסֵנָן:
 מִתִּיב רַב שְׂשֵׁת. לְרַבִּי יִצְחָי: לְפִינְיָ
 וְיִשְׁמְרֵי. עוֹבְדֵי פוֹכֵדִים אִלּוּ עַמִּי הֶאֱרָן:
 לָהּ

לִיחֹל עֲלֶה אִיסוּר אֲתָנָן לִמְפָּרַע. אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר^ט, *בְּשֻׁקְדָּמָה וְהִקְרִיבְתוּ. הִכִּי דָמוֹ, אִי דָאֻמַּר לָהּ קִנִּי לִיד מַעֲכָשׁוֹ, פְּשִׁיטָא דְשָׂרִי, דִּהָא לִיתִּיהּ בְּשַׁעַת בִּיאָה, ^(ה) וּמִתְנָה בְּעֵלְמָא הוּא דִּיחִיב לָהּ, וְאִי דִלָּא אָמַר לָהּ קִנִּי לִיד מַעֲכָשׁוֹ, דִּיחִיב מִצֵּיא מִקְרָבָה, ^(ו) וְאִישׁ כִּי יִקְדִּישׁ אֶת בֵּיתוֹ קֹדֶשׁ אָמַר רַחֲמָנָא, ^(ז) מַה בֵּיתוֹ בְּרִשְׁתּוֹ, אֵיפֹה כָּל בְּרִשְׁתּוֹ, דִּלָּא דָאֻמַּר לָהּ לִהְיוֹ נִבְיָד עַד שַׁעַת בִּיאָה, וְאִי מִצֵּמְרִיד לִיד קִנִּי מַעֲכָשׁוֹ, ^(ח) בְּעֵי רַב הוֹשַׁעֲיָא, קֻדְמָה וְהִקְדִּישְׁתוּ מִהוּ, בֵּינָן דָאֻמַּר מִר ^(ט) אֲמִירְתּוֹ לְנִבְיָהּ כְּמִסִּירְתּוֹ לִהְדִּיט, כְּכַמְאֵן דְאִקְרִיבְתִּיהּ דָמוֹ, אוֹ דִלָּמָא הִשְׁתָּא מִיָּהּ, דִּהָא קָאִי וְאִיתִיהּ בְּעִנְיָה, וְתַפְשׁוּט מְדַרְבֵּי אֱלִיעֶזֶר, דָאֻמַּר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר שְׁקֻדְמָה וְהִקְרִיבְתוּ; דִּקָּא וְהִקְרִיבְתוּ, אֲבָל הִקְדִּישְׁתוּ לֹא, דְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר גּוֹפִיהּ קָא מִיבְעִיא לִיהּ, מֵאִי מִיפְשֵׁט פְּשִׁיטָא לִיהּ לְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר דְּהִרְבּוּסָא דִּבְרָא, אֲרַל הִרְבּוּסָא

לֹא, דָּהָא אִיתִיהּ בִּשְׁעַת בִּיאָהּ, אוּ דְלִמָּא חֲקָרִיבְתּוּ פְּשִׁיטָא לִיהּ וְחֻקְדִּישְׁתּוּ מִסְפָּקָא לִיהּ. וַיִּתְּקוּ: כָּא עָלֶיהָ וְאַחֵר כִּד נָתַן לָהּ אֶתְנָנָה מוֹתֵר: וּרְמִינָהּ, ^אכָּא עָלֶיהָ וְאַחֵר כִּד נָתַן לָהּ, אֶפִּילוּ מִכָּאן עַד שְׁלֹשׁ שָׁנִים, אֶתְנָנָה אֲסוּר, אָמַר רַב יַחְזִקוֹן בְּרַ יִצְחָק אָמַר רַב חֲסֵדָא, לֹא קִשְׁיָא, "הָא דְאָמַר רַב הִתְבַּעְלִי לִי בְטֻלָּה זֹה, הָא דְאָמַר לָהּ הִתְבַּעְלִי בְטֻלָּה סָתָם, וְכִי אָמַר לָהּ בְטֻלָּה זֶה מָאי הוּא, הָא מְחַסֵּר מְשִׁיכָה, ^בבּוֹזֵנָה גּוֹיָה, דְּלֹא קִנְיָא בְּמִשְׁיכָה, וְאִיבָעִית אִימָא לְעוֹלָם בּוֹזֵנָה יִשְׂרָאֵלִית, וְיִכְנֹגוּ דְקָאִי בְּחֻצֵּירָה, אִי דְקָאִי בְּחֻצֵּירָה, כָּא עָלֶיהָ וְאַחֵר כִּד נָתַן לָהּ, הָא קִנְיָא ^גלָהּ, לֹא צְרִיכָא, ^דדְּשִׁנּוּיָהּ נִתְלָה אַפּוֹתִיקָא, דְאָמַר לָהּ, אִי מִיִּיתֵנָא לִידּוּ וְזוּי מִכָּאן עַד יוֹם פְּלוּגִי מוֹטָב; וְאִי לֹא, שְׁקִלְיָה בְּאֶתְנָנִיד, מְתִיב רַב שֵׁשֶׁת, ^האָמַר אֲדָם לְחֻמְרֵי וּלְפֻגְעֵלֵי לְכוּ וְאִכְלוּ בְּדִינָר זֶה, צָאוּ וּשְׁתּוּ בְּדִינָר זֶה, וְאִינוּ חוֹשֵׁשׁ

דמיס הללו למי ששודר על השביעות, ומתאזן אין מוסרין דמי פירות שביעות לעם הארץ; ופרדן דמי קספער דמי איסורא קספער ונקראים דמי שביעות ואע"פ שפבר בלולים, הכי נמי דבי רבי ינאי כי קסרעי (ג) פירות שביעות ממעשר ויין נסך שהפטעם מפני שנקראה קמאכיל לפועליו דבר שאינו מעושר או יין לפועליו ונתמא פורע חוב דמדי שביעות. ועוד תקשי לרב שש דמפרט טעם הדברימא משום דמי ואיסורא משום דנהנה מפירות שביעות בשעת האיסור, דומיא דין נסך דהוי טעמא משום דנהנה מין ממעשר שפורע חוב מפירות שביעות, שנקנה פירות שביעות ומאכילן לפועליו, ולא דמי כלל לדבי רבי ינאי. (ד) דמשעבד ליה, דכיון דדרבמי לאסופיה קני ליה דינר גביה, פירש, דכיון דמקיפו לבעל הבית סמך עליו לנך הו דמי שביעות, אבל דבי רבי ינאי לא הו סנוני המקיפו ולא סמכא דעפיהו כולי האי, ולא משעבד אסחר ומן לאו תליפי שביעות ניהא. וקושא, דמדמי לעיל היא דרבי ינאי לאסמן דבא עליה ואח"כ זמן לה. בשעת ביאה בחנה, ואף על גב דמשעת ביאה אישפעבד לה. ואין להסיר מטעם שאין השיעבוד על ט' לפחות השיעבוד מנקסיו הו תליפי אסמן דשרי, דאמרין פרק כל האסורין (פמוןי 97 ג.) דלס כן מאי

[illegible]

גמ' בשעת ציהא (ומתה)
נא הוא דייב (ל)
ו"ג ס"א חן זה:
שם תנא ליה
(א) תריסר:
וכו' מי חזקין לשנות
ש שביעית: (7) בא"ד
דחיה למשעבר ליה דכין
קני קני וכו'
עליו חזוני משועבר:
בא"ד דלא היה לו וכו'
זוט שביעית כיון שכבר:
בא"ד דכין דאורחיה
פיה וכו' דלשעבר
ר קונה וכו' להקיש
תה אלא שקונה דייגר:

אִישׁ כִּי יִקְדֹּשׁ אֶת בֵּיתוֹ
לִי וְהָעֲרִיכוּ הַכֹּהֵן בֵּין
וּבֵין רֹעַ פְּאֶשֶׁר יַעֲרִיד
אֹתוֹ הַכֹּהֵן בֵּין יָקוּם:
[וּקְרָא בוֹ יֵד]

[illegible]